

KELEIVIS
DARBO MONIŲ LAIKRAŠTIS

Prenumerata metams:
Amerikoje \$2.00
Pietų Amerikos Valstybėse, Kanadoje ir kitur \$3.00

Prenumerata pusei metų:
Amerikoje \$1.25
Kanadoje ir kitur už Suvienytą Valstiją \$1.50

Apkeičiamą kainą klauskit laisvai.
Kraipantis su kokia nors reikala susirašykite:

KELEIVIS
636-40 Broadway, So. Boston, Mass.

KELEIVIS

THE TRAVELER LITHUANIAN WEEKLY

KELEIVIS
LITHUANIAN WEEKLY

Represents over 75,000 Lithuanians in New England, and about 1,000,000 in the United States.

THE BEST ADVERTISING MEDIUM

Advertising Rates on Application.

KELEIVIS
636-40 Broadway, So. Boston, Mass.

NO. 33

Keleivio Telefonas
SOUTH BOSTON 8071

SO. BOSTON, AUGUST-RUGPIUCIO 12 D., 1942.

"Entered as Second Class Matter" February 23, 1905, at the Post Office at Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879

Keleivio Telefonas
SOUTH BOSTON 8071

METAI XXXVII

Amerika Pradėjo Didelį Ofensyvą Prieš Japonus

LUPA PRIEŠĄ IS SOLOMONO SALŲ.

Jurių kovos išsiplėtė per 2,500 mylių.

Pereitą savaitę Jungtinių Valstijų laivynas ir orlaiviai pradėjo iš Australijos didelę ofensyvą prieš japonus. Didžiausias sturmas sukoncentruotas prieš Solomono salas Koralių juroje, bet tuo pačiu laiku bombarduoja ir prieš bazės ir kitose salose, kad negalėtų iš tenai atvykti pagalba į Solomono salas.

Rašant šią žinią, mušiai cina jau šeštą dieną be pertraukos, todėl jo daviniai da nebuvo žinomi. Bet admiralas King, vyriausias laivyno vadas Washington, jau išspėjo visuomenę, kad šitokio kovoj nuostoliai turi būti dideli. Japonai jau paskelbė, kad jie nuskandinę 2 Amerikos laivynus, 6 skraiduolius ir keliolika mažesnių karo laivų, iš viso—16 ar 18. Bet Washingtono žiniomis, iki šio utarninko tik vienas musiškis skraiduolis buvo nuskandintas ir 4 mažesni laivai sužaloti. Prieš skelbiamas "žinias" anglai Londone išaiškino taip: "jeigu japonai skelbia didelius amerikiečių nuostolius, tad reikšia, kad jie ruošia savo visuomenę didelėms savo nuostoliams."

Japonai yra jau pasižymėję melagiais. Kai Amerikos orlaiviai andai bombardavo Japonijos miestus, tai japonų valdžia paskelbė, kad "9 amerikiečių orlaiviai buvo nušauti žemėn." O kaip dabar žinoma, nei vienas nebuvo numuštas.

Kiek Amerikos orlaivių ir laivų šitoj ofensyvoj dalyvauja, žinios nesako, bet musų spēkos tenai turi būti nemenkos, nes telegramos praneša, kad veiksmai išsiplėtė per 2,500 mylių. Musiškieji jurininkai jau išlipo į vieną Solomono salų. Jiems išlipant, juos turėjo nuo priešo uždengusi musiškių karo laivų ugnis ir orlaivių bombos. Dabar jie žygiuoja gilyn, irgi po savo orlaivių priedanga. Japonai pasėlusiai priešinasi, bet amerikiečiai stumia juos salos gilumon.

Tai gi išrodo, kad prezidento Rooseveltto pasakyti žodžiai jau pildosi. Kai ja-

TARIASI GELBET RUSIJĄ.

Maskvoje susirinko Jungtinių Tautų vadai.

Londono žiniomis, dabar Maskvoje yra susirinkę Jungtinių Tautų vadai, jų tarpe ir Amerikos įgaliotiniai, kurie svarsto, kokių būdu išgelbėti Rusiją. Pošėdžiuose dalyvauja karo strategai ir diplomatai. Minimi Amerikos admiralas Standley ir gen. Bradley, Anglijos ambasadorius Kerr, Norvegijos generolas Steffens, laisvųjų francūzų atstovas Garreau ir kiti.

Anglija Atsaukė Miuncheno Paktą.

Jis buvo pasirašytas Hitleriui numaldyti.

Pereitą savaitę Anglijos valdžia atsaukė Miuncheno paktą, kurį Chamberlainas ir Daladier buvo pasirašę su Hitleriu karui išvengti. Kaip dabar visi žino, tas paktas karo nepašalinio, tik truputį atitolino. Jeigu ne tas paktas, karas būtų prasidėjęs 1938 metais, kuomet Hitleris pareikalavo, kad Sudetų kraštas, kur gyvena apie 3,000,000 vokiečių, būtų atkirstas nuo Čekoslovakijos ir prijungtas prie Vokietijos. Jis žadėjo daugiau nieko Europoje nereikalaus, ir dagi garantavo likusios Čekoslovakijos sienų neliečiamybę. Vengdami kraujo praliejimo, anglų Chamberlainas ir francūzų Daladier nutarė Hitleriui nusileisti ir susirinkę Miuncheno mieste pasirašė sutartį, kad Sudetų kraštas būtų prijungtas prie Vokietijos, be karo.

Bet Hitleris tą sutartį tuo jau sulaužė. Iškėlęs koją į Sudetų, jis tuojuos užėmė visą Čekoslovakiją. Nors buvo prižadėjęs nereikalaus daugiau "nei vieno colio žemės Europoje," jis tuojuos suėmė su Stalinu ir abudu užpuolė Lenkiją. Lenkija buvo Anglijos ir Francūzų sąjungininkė ir šios dvi buvo garantavusios jai pagalbą, todėl Lenkijos užpuolimas buvo kartu užpuolimas Francūzijos ir Anglijos. Ir karas apėmė visą pasaulį.

Išsitiprinę su Rusijos bolševikų pagalba. Hitleris pagaliau užpuolė ir savo talkininką Staliną. Tai gi aišku, kad Miuncheno sutartis neteko jokios vertės ir dabar Anglijos valdžia formaliai ją atsaukė.

JANKIAI NUSKANDINO FAŠISTŲ TRANSPORTĄ.

Iš Kairo pranešama, kad Amerikos lakunai Viduržemio Juroj nuskandino 10,000 tonų talpos fašistų transporto laivą, kuris gabeno Afrikon karo medžiagą ir kareivius. Be to, jankiai smarkiai bombardavo Tobruką ir kitus fašistų užimtus punktus Afrikoje.

REIKALAUJA "ISTIRTŲ" KONGRESMANŲ DIESĄ.

Prisidengę patriotinės organizacijos vardu, komunistai padavė Justicijos Departamentui "reikalavimą," kad "istirtų" kongresmano Dieso veiklą. Mat, Dies tirinėja priešvalstybinę komunistų veiklą, todėl jie norėtų jį patį numalvoti "priešvalstybine spalva."

AUDĖJAI NEPATENKINTI 7½ CENTO PAKĖLIMU

Audėjų unija reikalauja algų pakėlimo. Šiaurės valstijose norėjo gauti po 10 centų daugiau į valandą, o Pietuose—po 20 centų. War Labor Board leido pakelti tikslai po 7½ centų į valandą. Unijos vadai pareiškė, kad toks pakėlimas yra nepriimtinas. Ginčas paliečia 62 audinių, ir kuo jis pasibaigs, da nežinia.

INDIJOS KRUVINOS RIAUSĖS.

Gandhi ir kiti vadai areštuoti.

Indijos nacionalistų kongresas, fanatikui Gandhiui vadovaujant, pastatė Anglijai "ultimatumą," kad per savaitę laiko visi angliai iš Indijos išsikraustyti, palikdami ją "laisvą" ir "nepriklausomą." Tuomet jie prisidėjo prie Jungtinių Tautų ir kovotų prieš japonus, jeigu tie norėtų Indiją užimti. Bet jei anglai neišsikraustys, tai Gandhi pradėsias prieš juos nepaklusnumo kovą, o tada gal ir visa Indija apskelsianti generalinį streiką, kuris suparalyžiuotų anglių darbuotę.

Bet visi sveiko proto žmonės žino, kad dabar anglams iš Indijos pasitraukti reikėtų atiduoti Indiją japonams. Aišku, kad Anglija negalėtų tokį "ultimatumą" išpildyti. Vietoj to, areštavo Gandhi, jo žmoną ir kitus nacionalistų vadus. Komunistai ir kiti demokratijos priešai Anglijos žingsnį pamerkė ir tuojuos visą Indiją prasidėjo streikai ir riaušės. Policija pasirodė nepelninga tvarkai palaikyti, todėl buvo pašaukta kariuomenė. Didmiesčių aikštėse sustatyti kulkasvaidžiai, o gatvėmis patuliuoja šalmuoti kareiviai. Bombejo mieste pereitą nedidelį kariuomenės turėjo šaudyti riaušininčius bent 10 kartų. Sakoma, kad 8 riaušininčiai buvo užmušti ir 158 sužeisti.

Aliantų Padėtis Pagerėjo.

Olandijos premjeras Pieter Gerbrandy, kuris dabar randasi Londone, pareiškė spaudai, kad Jungtinių Tautų padėtis einanti geryn. Nors Vokietija ir Japonija nėra dar sumuštos, bet jos turės prieiti prie galo, kur nebūtės iš ko senti daugiau spēkų. Tuo tarpu Jungtinių Tautų spēkos kasdien vis auga. Anglai jau turi aiškią oro jėgų persvarą ir kasdien vis smarkiau bombarduoja Vokietijos pramonės centrus. Amerikos karo galybė da sparčiau kyla. Europoje vokiečių ir italų okupuotose šalyse kasdien kila vis didesnis okupantams pasipriešinimas. Aliantams tik laivų stiga. Jeigu ne šitas trūkumas, jie jau dabar galėtų iškelti savo armiją Vokietijoje.

ISGELBĖJO 30 JURININKŲ.

Argentinos laivas užtikto ant jurių ir išgelbėjo 30 norvegų jurininkų, kurie buvo blaškomi nedidelėse valtyse. Jų laivą buvo nuskandinusi prieš submarina Pietų Amerikos pakraštį.

SIUNČIA MAISTĄ KARO BELAISVIAMS.

Iš Kanados į San Francisco atėjo 69 vagonai su maistu, drapanomis, vaistais ir tabaku karo belaisviams, kurie pateko į japonų rankas Vakarų Pacifike. Iš San Francisco tie daiktai bus siunčiami laivais.

NUŽUDĖ 6 HITLERIO SNIPUS.

Jie buvo išlipę čia iš submarinų ardyti musų pramonę.

Kolumbijos Distrikto kėlėjime pereitą subatą buvo nužudyti elektros kėdėje 6 vokiečiai, kurie neseniai buvo išlipę iš submarinų sprogdyti Amerikos fabrikus, gelžkelius ir tiltus. Iš viso jų buvo suimti 8, bet du palikti kėlėjime, nes jie virto liudininkais prieš Hitlerį ir žada papasakoti apie kitų snipų veiklą Amerikoje.

Federacija Prieš Antrą Frontą

Amerikos darbininkams nepakeliui su bolševikais.

Amerikos Darbo Federacijos Mass. valstijos konvencija Springfieldo mieste aiškiai pasisakė prieš "antrąjį frontą" ir prieš bent kokią vienybę su bolševikais. Konvencijoj dalyvavo 465 delegatai nuo įvairių unijų. Bolševikai tuojuos pakiso konvencijai dvi rezolucijas, viena jų už "tuojaunį antrojo fronto atidarymą" o kita už bendradarbiavimą su Sovietų Rusijos darbininkų "unijomis."

Atmesdama "antrojo fronto" rezoluciją, konvencija pareiškė, kad tie žmonės, kurie reikalauja "antrojo fronto," nėra Amerikos draugai. Jie yra arba komunistai, arba jų šalininkai. Bostono delegatas Kearney pasakė: "Tai yra žmonės, kurie piestu stoji prieš privalomąją armijos tarnybą ir prieš kiekvieną Amerikos apsaugos žingsnį, kol naciai nebuvo užpuolę jų Rusijos. Jie virto Amerikos 'patriotais' tik tada, kai Rusijai pasidarė reikalinga musų pagalba. Tie žmonės per daugelį metų grėžė musų unijas iš vidaus ir šmeižė musų organizacijų vadus, norėdami sudemoralizuoti ir suskaldyti Amerikos darbininkų judėjimą. Dabar gi staiga jie apsimetė musų 'draugais.' Mes pažįstame juos gerai ir jie mus neapgaus."

Ir komunistų rezolucija už "antrąjį frontą" nuėjo į gurbą. Taip pat nuėjo į gurbą ir rezolucija už vienybę su Sovietų Rusijos darbininkų "unijomis." Konvencija pareiškė, kad laisvų darbininkų unijų Rusijoje nėra. Yra tik komunistų vadovaujami "profsojuzai" Stalino diktaturai palaikyti. Amerikos darbininkų unijos prieš diktatūra kovoja, todėl tarp jų ir Rusijos "profsojuzų" negali būti jokios vienybės.

LENINGRADE SUSEKTAS SAMOKSLAS PRIEŠ SOVIETUS.

Maskvos "Pravda" išspausdino žinią, kad Leningrade esąs susektas samokslas prieš Sovietų valdžią. Samoklininkai būvę daugiausia jauni vyrai ir būvę caro karininkai. Jie būvę suorganizavę "penktąją koloną" kad padėti vokiečiams užimti Leningradą. Visi suimtieji samoklininkai busia sušaudyti.

Rusai Jau Sprogdina Kaukazo Aliejaus Versmes

VOKIEČIAI ARTINASI PRIE NOVOROSIJSKO.

Sovietai gali netekti paskutinės laivyno bazės Juodoj Juroj.

Vėliausios žinios iš Maskvos sako, kad priešas jau užėmė Maikopo apylinkę ir kad rusai pasitraukdami iš tenai susprogdė ir sunaikino aliejaus versmes. Iš Maikopo šulinių Rusija gaudavo 7 nuosimčius savo aliejaus.

Dabar prieš armija artinasi prie Novorosijsko uosto, kuris po Sevastopolio yra tvirčiausia ir svarbiausia rusų laivyno papėdė Juodoj Juroj. Ir paskutinė laivyno prieglauda.

Novorosijskas guli prie Juodos Juros, apie 60 mylių į vakarus nuo Krasnodoro. Vokiečiai sakosi Krasnodorą jau paėmę. Taip pat ir Maikopą. Bet Maskvos žinios sako, kad tenai dar tebeinančios kovos.

Kuomet viena vokiečių šaka taiko į Novorosijską, tai kita tuo tarpu žygiuoja tiesiai į Kaukazo vidurį. Ir rusai vis traukiasi atgal. Sakoma, "turėjom pasitraukti dėl didesnių priešų spēkų." O Maskva anadien skelbė, kad Stalinas įsakė: "Nesitraukti daugiau nei žingsnio!"

Kiek geriau rusams sekasi tik apie Stalingradą, kuris stovi prie Volgos upės. Čia jie kol kas atsilauko, nors pirmyn ir nepaeina.

Maskvoje dabartiniu laiku yra susirinkusi Jungtinių Tautų vadų konferencija, kurioj dalyvauja ir Amerikos admiralas Standley. Jis jau kalbėjosi su Molotovu ir sako, kad rusai neketina dar pasiduoti. Jisai pripažįsta, kad Rusijos žmonės jaučia labai nusivylę, nes jie tikėjosi kad Europoje bus pradėtas antras frontas prieš Vokietiją. Bet apie antrąjį frontą gali kalbėti tik strategai, pridurę admiralas.

Traukiny Sudaužė Busą.

Katastrofoje žuvo 12 žmonių; 36 sužeisti.

Mississippi valstijoje pereitą savaitę įvyko šiurpi nelaimė ant geležinkelio. Vaziuojant autobusui skersai geležkelio bėgius, atūžė keleivinis traukinys ir smogė visu smarkumu į busą. Didelis busas buvo išmestas į orą ir nublokštas ant šaligatvio, nes tai atsitiko vaziuojant per Crystal Springs miestelį. Nelaimėj 12 žmonių buvo užmušta ir 36 sužeisti.

UNIJA BARA KARO TARYBĄ.

Suvenytų automobilių, orlaivių ir žemės ukio darbininkų CIO unija priėmė rezoluciją, pasmerkiančią National War Labor Board, kad sutiko pakelti CIO plieno darbininkams tik 44 centus į dieną, ne čielą kurių pristatyta eilių eilės \$1.00, kaip unija reikalavo.

rolas Standley. Ir jis sako, kad Sovietų vadovybė gerai tatau suprantanti.

Iš Turkijos tuo tarpu aiškiai pranešama, kad aliantai nutarę antro fronto Europoj visai nemėginti, nes nebutų galimybės jį palaikyti tenai.

Ta pačia proga turkai sako, kad Sovietų karo laivynas Juodoj Juroj stovi prieš didelį pavojų. Jis esąs taciai slastuose. Ištuoti jam nėra kur nei kaip. Kai vokiečiai paims visus rusų uostus, jam nebus kur prisiglausti. Jam esančios tik dvi išeitys: (1) iplaukti į kūr nors Turkijos uostą kad turkai internuotų jį, arba (2) nusiskandinti Juodoj Juroj.

Amerikoj Didelis Javų Derlius.

Agrikultūros Departamentui žiniomis, javų derlius Jungtinėse Valstijose šimet busias apie 20 nuosimčių didesnis už vidutinį derliu per paskutinį dešimtmetį. Šimet busia prikulta, skaitant bušeliais:

Kornų	2,754,000,000
Avižų	1,332,000,000
Kviečių	955,172,000
Miežių	417,000,000
Ryžių	74,000,000
Sojos pupų	186,000,000
Bulvių	378,783,000
Sėmenų	42,000,000

Tai gi duonos Amerikai ir jos draugams bus į valias.

ALGOS LENKTINIJOJA SU KAINOMIS.

Kuo daugiau brangsta pragyvenimas, tuo daugiau darbininkai reikalauja algų; ir kuo daugiau kyla algos, tuo daugiau brangsta visokie produktai. Šitos algų-kainų lenktynės neišvengiamu būdu veda prie infliacijos, kurios valdžia labai nenori. Todėl War Labor Board išpėja darbininkus ir biznierių, kad jeigu tos lenktynės nesustos, tai reikėsia išaldyti ne tikta kainas, bet darbininkų algas.

CIO VADAS SIULO BAIGTI GINCUS.

CIO prezidentas Murray padarė da vieną pasiūlymą Amerikos Darbo Federacijai baigti kovą dėl vadovybės ir nekelti karo pramonės streikų dėl savitarpių tų dviejų organizacijų ginčų. Amerikos Darbo Federacijos prezidentas Green kol kas dar nieko į tai neatsakė.

BAŽNYCIOS SENIUNAS PRIPAŽINTAS ŽMOGŽUDŽIU.

Lon Angeles mieste bažnyčios seniunas Oscar Altberson buvo atrastas kaltas nužudęs tulą Kmetzą. Jis pripažintas pirmo laipsnio žmogžudžiu.

Pradėjus Europoje kalbėti apie "antrąjį frontą," naciai ėmė girtis savo fortais, centus į dieną, ne čielą kurių pristatyta eilių eilės \$1.00, kaip unija reikalavo.

APŽVALGA

NESUPRANTA, IR GANA

"Laisvės" Bimba negali suprasti skirtumo tarp literatūros ir, sakysime, kumelės. Jeigu žmogus negali parduoti savo kumelės keliems pirkėjams, tai, Bimbos supratimu, prof. Bacevičius negali parduoti ir savo plunksnos kūrinių keliems laikraščiams.

Bimba pradėjo skerečiotis dėl to, kad "Keleivys" tilpo prof. Bacevičiaus straipsnis apie Lietuvos muzikų jų kurybą. Mes jau kelis kartus aiškinom, kad tą straipsnį mums prisiuntė pats autorius ir kad mes jam už tai atlyginom. Tą patį paaškinom "Tėvynėje" ir pats p. Bacevičius. Rodos, dėl ko čia ginčytis?

Bet Bimbos galva vis nepajėgia to suprasti, ir rugpjūčio 3 d. "Laisvėje" jis teisia savo pasaką toliau:

"Prof. Bacevičius nebeturėjo teisės straipsnį niekam parduoti, nes jau sykį jis buvo parduotas: "žurnalas 'Sviesa' nupirko ir apmokėjo."

"Keleivio" štabas neturėjo teisės pirkti, žinodamas, kad profesorius parduoda jau parduotą straipsnį. Tas straipsnis priklausė nebe Bacevičiui, bet "Sviesai."

"Galime paimti tokį pavyzdį. Žmogus atnesa Michelsonui kepurę ir parduoda. Už kiek laiko tas pats žmogus paima tą Michelsono kepurę ir vėl parduoda Stasiui Gegužiui. Gegužis žino, kad tai Michelsono kepurė, bet vis tiek perka ir savinasi."

"Tokiais atsitikimais abu būtų lygus griesninkai: tasai žmogus ir ponas Gegužis. "Siame atsitikime Michelsonas sulaukė to Gegužio rolę: nusipirko straipsnį nuo žmogaus, kuris jau sykį buvo jį pardavęs ir nebeturėjo teisės jį parduoti."

Bimba nori pasirodyti savo skaitytojams dideliu "zinovu" ir plepa apie "teises" visai nesusivokdamas, kad kepurės, taip kaip ir kumelės, negalima lyginti su literatūra. Jeigu kokia ten bolševikų "Sviesa" užmokėjo p. Bacevičiui už leidimą išspausdinti jo straipsnį, tai tas da nereiškia, kad jį jau nupirko jo nuosavybės teisės. Jį užmokėjo tik tai už duotą jai teisę panaudoti tuo straipsniu, bet anaipatol nenupirko iš jo nuosavybės teisės.

Amerikoje kasdien mato me tų pačių autorių raštus telpant įvairiuose laikraščiuose. Tačiau nei vienas jų neskelbia, kad jie telpa da ir kitur. Pats Bimba ima žinias ir straipsnius iš amerikiečių spaudos, visai to nepažymėdamas. Bet jis norėtų, kad mes, nupirkę teisę išspausdinti p. Bacevičiaus straipsnį, išreklamotuome da ir kažin kokią ten "Sviesą," kad ir joje tas straipsnis yra tilpęs.

Visu pirma, mes bolševikų "Sviesos" visai neskaitom, todėl ir Bacevičiaus straipsnio negalėjome joje matyti.

Antra, jeigu ir butume matę, mums nebūtų jokio reikalo nemokamai jį reklamuoti, nes teisę tuo straipsniu naudotis mes nupirkom iš paties autoriaus.

Ar supras dabar Bimba, kad literatūra nėra kumelė, nei kepurė?

Kas savaitę pirkite Karo stampas ir Bondsus už mažiau kaip 10 nuoimtį visų savo pajamų.

VYTAUTAS BACEVIČIUS JAU IR NE PROFESORIUS.

Mes jau rašėm, kad komunistai pradėjo šmeižti prof. V. Bacevičių, nes jis atsisakė toliau jiems už dyką dirbti. Rugpjūčio 3 d. "Vilny" L. Pruseika vėl puola p. Bacevičių:

"Pianistas Bacevičius praplepijo Tysliavos 'Vienybėje' apie komunistus ir nekomunistus. Kaip greit jis persimė tyliaivinio žargonu dvasia."

"Toliau nuo muzikos, arčiau prie tam tikros politikos. Perrašė jis buvo ir Carnegie Hall ir Orchestra Hall. Buvo progų prasimušti į amerikonišką publiką."

"Kokią publiką duos jam jie, su kuriais jis dabar susidėjo?"

Kaip matote, komunistai jau nevadina Bacevičių nei profesorium. O kol jis jiems dirbo, jis buvo ir profesorius, ir didžiausias muzikos autoritetas, ir šviesiausias intelektualas visais žvilgsniais. Dabar jis jau ne tik ne profesorius, bet vos tik "plepsetojas," kuris gali vos tik "praplepioti."

Ir komunistai da nesigėdi pasakoti, kad jie buvo davę jam net "progų prasimušti į amerikonišką publiką."

Supraskit, vadinas, ko Bacevičius nustojo, pasitraukdamas nuo lietuviškų bolševikų! Eidamas su jais, jis būtų net "prasimušęs į amerikonišką publiką," kaip Pruseika ir Bimba yra "prasimušę."

KALBOS DALYKAI

Neišmoka gramatikos.

Kažin kodėl, "Laisvės" ir "Vilnies" redaktoriai negali išmokyti gramatikos. Pavyzdžiui, skelbdama bolševikų propagandą, "Vilnis" šių metų birželio 25 dienos laidoje, pirmam puslapy, rašo:

fabrikai sugriauta masinos išvežta valstiečiams atimta produktai

Ir taip toliau. Lietuvių kalbos gramatika neleidžia taip rašyti. Ji reikalauja, kad pereinamojo atliktojo laiko veiksmažodžio skaitmuo ir lytis visados atitiktų savo daiktavardžio skaitmenį ir lytį.

Todėl negali but **fabrikai sugriauti**; gali but tik **fabrikai sugriauti**. Ir **masinos gali** buti tik **išvežtos**, bet ne **išvežta**. Išvežta gali but tik tai viena mašina.

Taip pat ir su produktais. Šis daiktavardis yra vyriškos lyties daugiskaitoje, todėl jokių būdu jam negalima taikyti moteriško veiksmažodžio, ir prie to da vienskaitoje. Trumpai pasakius, negalima rašyti: "valstiečiams atimta produktai;" reikia rašyti: "valstiečiams atimti produktai."

Reikia žinoti, kad šios rūšies veiksmažodžiai yra vartojami budvardžių prasmė. Jie nušviečia daiktavardžių likimą. Gi budvardis visados turi but tos pat lyties ir skaičiaus, kaip ir jo daiktavardis. Pavyzdžiui: **vienu mašina yra nauja**; bet **dvi mašinos yra naujos**. Jeigu parašytume, "mašinos yra nauja," nebūtų prasmės. Todėl, kai "Vilnis" rašo, kad "mašinos išvežta," tai irgi nėra jokios prasmės. Tai ne kalba, bet jovalas, kurį skaitant darosi koku.

Dr. Yla.

Si nuotrauka parodo britų artileristus Afrikos fronte šaudant į priešą 25 svarų sviediniais. Si nuotrauka prisiūsta oro bangomis.

Žiaurioji Rusijos Šiaurė

Kas yra tundra?

Tundromis vadinasi pelkėti ir samanuoti šiaurės plotai Amerikoje, Azijoje ir Europoje. Lietuviams daugiausia yra girdėtos Rusijos tundros, nes rusų valdžia tremdavo į tą pekla mūsų brolius. Taigi apie Rusijos tundras čia ir kalbėsime.

Rusijos tundrų juosta traukiasi palei Ledinuosąjį Vandenyną. Tai yra labai niurus ir nuobodūs kraštai. Kur tik pažiūri, visur vienos, dvi, trys, keturios samanos ir kerpės. Kur nekur tyso žilvytėliai, alksniai, neužaugos berželiai. Tikitai kur šiaurės vėjus kiek užstoja kalvos, stovi nuskurdę balteglėnėliai. Pietų pašlaitėse vietomis žaliuoja reta žolėlė.

Visas kraštas pelkėtas, vasaros metu žmogui beveik nepereinamas, už tai jį pavasarį čia suskrenda milijonai laukinių ančių, žąsų, gervų gulbių ir kitokių paukščių savo vaikus perėti. Tų paukščių kirkšėjimai, krykštavimai ir šnerėjimai, gyvina lyg apmirusius plotus. Iš miškų tuojau ateina vilkai, lapės, šiaurės elniai ir kiti gyvuliai.

Tiktai kartu su paukščiais ir žvėrimis pasirodo galybės uodų ir mašalų. Nespeji apsisukti, ir visos plikos kuno dalys esti jų nusėtos. Tatai žmogų baisiai erzina ir kankina.

Rudenio tundrose apmiršta viskas. Paukščiai išskrenda į pietus. Nutila jų garsai, sniegas apdengia viską ir prasideda baisūs šalčiai.

GYVENIMO LIKIMAS.

Sunkios, liudnos mano dienos. — Širdį spaudžia sopuliai, Jau nekarta man blakstienos' Slėpės ašaros tyliai.

Kančių taure paragavęs, Vargo žengdamas taku, Esu tankiai sudejęs: "Oi kaip sunku, man sunku!"

Man liepsnojančią krutinę Drasko audros ir skausmai. Jau senai gamtos mėlynė Man šypsojosi linksmai.

Prisiuntė A. K.

GRAZUMAS.

Saldus yr' liepžiedžių medus, Gražus vidurnakties dangus. Bet už abudu juos, tikrai, Man gražesni tavo veidai.

Kas tavo mėlynas akis Nors kartą matė — pasakys. Tikrai, dangaus jos atspindys!... Ir jis nei biskį nesuklys.

P. M.—kus.

Artilerijos Dvikova Afrikos Tyruose

SIBYRO TAIGA.

Kai pasibaigia tundrų rajonas, prasideda taiga, rusi, tamsi galinga taiga. Jos nemačius, sunku ir įsivaizduoti, kas ji yra. Visa čia pilksva, tamsu ir niuru. Stovi paniurę kedrai, šurpso balteglės, žoliuoja eglės, apniukę ir nusiminę mau-medžiai. Prarečiai bačiuoja berželio liemuo, stovi kreivotas šermukšnis, jieva. Kur rečiau medžių, painiojasi po kojų uogenojai. Ir toks miškas? aukiasi tukstančius kilometrų, kuriame nepaprastai retai sutiksi žmogų.

Kartą jojau su palydovu Sibyro taiga ištisą dieną. Diena užgeso. Atėjo balta šiaurės naktis. Taigoj — nei balso. Tik kartais suosią ji, lyg atsidusta, ir vėl tyla. Naktis baltuoja. Esi lyg pasokoj. Kiek numige, vėl jojom — ir vėl miškas ir miškas. Pasijunti, tarytum atskirtas nuo viso pasaulio. Ir liudna pasidaro.

Nekokie pyragai važinėti taiga ir žiemą. Žiema čia stoja taiga. Iš karto priverčia sniego ir atkerta tave nuo viso pasaulio. Taip kartą užklupo mane žiema taigos rudynuose.

Staiga ėmė snigti. Snigo kelias dienas iš eilės ir priverė galybę sniego. Kelio — jokio. Tik po kelių dienų sniegas kiek susigulėjo ir kiek pašalo. Tada tik mėginom važiuoti lengvomis rogelėmis, pasikinkę dvejetainių arklių, vienas paskui kitą. Pirmas eidamas pramina kiek sniegą, antras jau gali lengviau traukti rogeles.

Taigose gyvena susisupę ir elnių odas tamsiaivėdžiai, labai mažomis akimis žmogeliai. Tatai — tikri taigos gyventojai, tunguzai. Jie klajoja sau nedideliais būreliais po plačiąją taigą ir medžioja visokius žvėris, kurių brangius kailius parduodami gyvena.

AR ŽINOTE, KAD—

Oras slėgia mūsų kūną apie 15 tonų, bet mes to visai nejaučiame, nes gazai ir skysčiai mūsų viduje lygiai tiek pat slėgia į lauką.

Orlaiviai skrisdami per debesius dažnai apšala ledais. Lėktuvo propeleras apsaugojamas nuo ledo tam tikru skysčiu, kuris buna purkščiamas per propelerą. Gi sparnai apsaugojami guminėmis žarnos, kurios kartas nuo karto buna išpučiamos ir ledą sulaužo.

Europos pietuose ir Afrikoje kartais lija "kraujo" lietus. Prietaringiems žmonėms tai pridarydavo didelio išgąsčio. Bet mokslininkai nustatė, kad toks lietus buna nudažytas raudonomis dulkėmis, kurias vėjas iškelia Afrikos tyruose.

Patamsy niekas negali nieko matyti. Tačiau šikšnosparniai skraido po mišką tamsiausios nakties laiku ir niekados neužkliudo jokios šakelės. Taigi išrodo, kad jie mato. Bet mokslininkai patyrė, kad šikšnosparniai vaduojasi ne matymu, o pajautimu. Jų sparnai yra tiek jautrus, kad jie jaučia menkiausių dalykelių arti savęs, todėl visada ji aplenkia.

Jauni šikšnosparniukai visados laikosi priekibę prie savo motinos krutinės, ir ji skraidydama visados nešioja juos su savim.

Šiltuose kraštuose yra labai didelių šikšnosparnių veislė, kuri vadinasi "sparnuotoji lapė". Jie gyvena vaisiais ir jų sparnai siekia 5 pėdų ilgio.

Šikšnosparnis negali pakilti oran nuo žemės, kaip paukštis: jis turi pirma užkopti ant laupo ar medžio, ir tik tada šoka į orą.

SISTAS IS FILOZOFIJOS.

Ką reiskia pasitikėjimas?

Spinoza sako: pasitikėjimas yra džiaugsmas, kilantis iš to žinojimo, kad abejonės priežastys jau pašalintos. Todėl pasitikėjimą gimdo dvi prieingos aistros — baimė ir viltis.

Ką reiskia pasididžiavimas?

Tas pats filozofas aiškina: didžiutis, reiskia per daug manyti apie save. Tai yra pasitenkinimas savimi, kaip pasakius, savimeile. Šitam jausmui priešingos pusės nėra, nes niekas neturi pats sau tokios neapykantos, kad manytų apie save permaža.

Ką reiskia sarmata?

Sarmata, anot Spinozos, yra gailėtis, sujungta su koku nors elgesiu, kurį mes esam atlikę ir žinom, kad kiti žmonės kaltina mus dėl to. Bet sarmatą reikia skirti nuo kuklumo. Sarmata yra atliktojo elgesio paseka, o kuklumas yra sarmatos vengimas. Priešinga kuklumui nuotaika yra drąsa.

Kerštas. — Kerštas yra noras padaryti skriaudą tam, kuris yra mus nuskriaudęs. Kaip tu man, taip aš tau.

Žiaurumas. — Žiaurumas yra skriauda padaryta tiems, kuriuos mes mylim arba gerbiame. Žiaurumui yra priešinga malonė. Malonė nėra jokia aistra, bet tam tikra proto jėga, kurios pagalba žmogus susilaiko nuo pykčio ir keršto.

Narsumas. — Tai yra pasiryžimas vykinti tokį darbą ar žygį, su kuriuo yra surisitas pavojus. Priešinga narsumui nuotaika yra bailumas.

Mandagumas. — Tai yra noras elgtis taip, kaip kitiems patinka, ir nedaryti to, ko kiti nemėgsta.

POLEMIKA IR KRITIKA.

Jon. Vaiva prisipažino esąs durnius.

"Draugo" num. 173, Jon. Vaiva vadina mane (T. J. Kučinską) durniu, už parašytą "Keleivyje" tilpusį straipsnį, parentą citatomis iš katalikų spaudos apie katalikų bažnyčios vadų nedorę ir veidmainystę.

Pagal Jon. Vaivos katalikišką logiką, katalikų rašėjai, kurių raštus panaudojau, yra durniai, o katalikų raštai — durnių raštai. Jeigu imsi faktus iš katalikų raštų, kritikuosi katalikus jų pačių argumentais, busi durnius. Taigi, pagal Jon. Vaivos "protavimą," kas rašo ir katalikų spaudą, tas yra durnius. Kadangi pats Jon. Vaiva irgi rašo į katalikų laikraštį, tai ir jisai yra durnius. Kurie skaito katalikų gazetą "Draugą," irgi yra durniai, — vaduojanties Jon. Vaivos aiškinimu.

Reikia pasakyti, kad Jon. Vaiva nors sykį pasakė teisybę apie save ir katalikų rašėjus, kad jie visi yra durniai.

T. J. Kučinskas.

PAPARCIO ŽIEDAS IR KETURIOS KTOS APYSKOS: (1) Neusitiktintis Vytras: (2) Zyta. Jose nurodoma kaip žmonės palaikyti tikslus prietarus, burtus ir t. t. Kaina 15c.

AMERIKOS MACOCHAS. Arba kaip Romos katalikų kunigas Hans Schmidt New York'e papiovė savo meilute, Ona Amulleraitę. Kryželė su fotografais atvaizdais. Kaina 10c.

MOTERIMS PASISKAITYT

SI SKYRIŲ TVAROKA
M. MICHELSONIENĖ

KODĖL MERGINOS VAIKŲ KOSI PASKUI KARIEVIUS?

D-rė Jean Mendenhall, žinoma kalbėtoja ir rašytoja, šiuo klausimu skaitė aną dieną paskaitą Bostono universitete.

Merginos vaikosi paskui kareivius dviem sumetimais, ji sako. Vienos jų nori meilės, kitos — pinigų. Šešiolikinės ir septyniolikinės mergaitės daug proto d neturi. Jų galvos pilnos ro manson ir svajonių. Jas žav kareivių uniforma ir puiki bė. Paklaustos šitokios tuš čiagalvės, ko jos laksto pas kui kareivius, jos atsako "Jie šaunūs vyrai, gražia atrodą savo uniformose. Ji jie nori apsigyventi. Taig mums dabar gera progą gauti po vyrą nors trumpam laikui. Jeigu dabar neįste kėsime, tai daugiau progą gal jau neturėsime, nes jaunų vyrų visai neliūk."

Bet senesnės ir gudresnės merginos bei moterys kitai galvoja. Jos žiūri į kareivių uniformą ir stato sau klausimą, kiek ta uniforma verta dolerių, kiek jos nešiojimas gaus algos budamas armijoje? Be to, kareiviai apsidraudžia savo gyvybę nuo \$5,000 iki \$10,000. Gudra galvė mergina vaikosi paskui kareivį, kad gautų tuos \$5,000 ar \$10,000, jeigu likimas lemtų jai našle pasilikti.

Kitas merginas ir tėvai varo paskui kareivius, nei jiems pinigai rūpi da daugiau, negu pačioms merginoms. Yra tėvų, kurie kviečia pažįstamus kareivius į savo namus ir kelia jiems baliukus vien tik tuo išskatavimu, kad susipažintų su jų dukterimis, kad įsimylėtų ir apsigyventų.

Ikaitės prie mergaitės aistringas vyrukas irgi nepagalvoja, ką jis daro. Mergina tik prisiglaudė prie jo — ir jis jau gatavas ją vesti kad gautų progą su ja nors vieną naktį permakvoti. Apšvedęs, jis jau turės jai siūsti savo algą pragyvenimui. O jeigu jis apsidraus \$10,000 sumai ir iš karo nesugrįš, tai ir tie \$10,000 jai teks. O tuo tarpu gal lieka senio tėvai, kuriems jau niekas nesirūpina. Jis nepagalvoja, kad jo apdrauda turėtų būti užrašyta tėvams. Apšveddamas jis nuskriaudžia juos.

Bendrai imant, tokias su-tuoktuves kalbėtoja labai smerkia. Ypač jos pragaištingos toms tuščiagalvėms mergaitėms, kurios žavisi uniforma. Jos tik galvoja apie tą džiaugsmą, kurį turės per kelias dienas, bet nepagalvoja apie savo ateitį kuri tės visą gyvenimą. Tas džiaugsmas pasibaigs per kelias dienas, o paskui prasidės labai nuobodus gyvenimas. Jos nebus jau nei merginos, nei moterys.

Liudniausia yra tai, kad tokios poros dažnai susituokia be ilgesnės pažinties. Mergina gali kartais ištėkėti už kareivio, kuris yra jau vedęs ir turi palikęs žmoną kitur.

Bet jaunieji protauti nemoka. Jie vaduoja į astro-mis. Kai tik prasidėjo naujųjų emimas, vedybų skaičius nepaprastai pasuko. Pereitais metais susituokė net 1,565,000 porų. Tai dar negirdėtas rekordas.

MOTERIS IR SOCIALIZMAS. Parašė August Bebel, vertė V. K. R. Yra tai svarbiausia ir geriausia knyga Lietuvių kalboje tame svarbiame klausime. Pusi. 429. 1915 m. \$2.00

LIETUVA—MANO KRAŠTAS.

Kur piliakalnių smėliuoti, ažuolai tikri seneliai, ir takai visur vingiuoti po girias sudaro kelią—

ten sutiksi šventą dieną puošnias, traukiančias mergaites, (jų ir aš mylėjau vieną—reiklonplaukis jaunaitis...)

Ten mėlynos, gilios akys—ai! linų žiedai. Ir rasos plauna kojas mėlynakės, ir taip gražios lino kasos!

Tai—merginos lietuvaitės, ai! Lietuva—mano kraštas, taip gražiosios pasakaitės—atminimų mano raštas.

Aš einu su ja kasdien—atminimose širdyje: tik Lietuvai meilė viena neišnyksta, nerudija...

Neturėjau aš nei rūmų, nei bakūžės samanotos tam krašte: nei rožių krūmų buvo vėžės man apstotos...

Bet, vis tiek—Lietuva miela: Ji—svajonių mano kraštas... "Joje augo, kilo siela—Jai ir šis malonus raštas!...

Ten tik aš buvau mažutis, švelnus tik ten turėjau—ir, nors vargo ir pilnutis, savo kraštą pamylėjau...

Oi, kaip saulė ten maloni! Kaip gražiai ji leidžias, teka!...

Kokį oras turi skoni!... Kaip gražiai lietuviai šneka!

Kad taip bučiau aš poetas—kaip Lietuvai apdainuočiau! Aš svajones numylėtas, širdį dainai atiduočiau!...

Ir, kaip motina brangioji jeigu vargsta—kelia skausmą, taip Lietuva ta šaunioji kelia didį, gilų jausmą!...

Kai pažvelgiu sau į sielą—nei stebėtis man nereikia, kad už kraštą savo mielą tiek kartų jau kenčia verkia.

Juk mylėjo savo kraštą ir Kudirka ir Vaicaitis: jis paliko meilės raštą. Jai kiekvienas, neperskaitęs.

Nors jie trūsė, veikė, rašė—bet nespėjo baigti žygių, nes mirtis anksti paprasė duoti galvas tų karžygių...

Bet, jų nebaigtą veikimą jų sekėjų tęsė, vystė—nors, kaip sunkių žygių, tempė pantių ir vergystę...

Ir, per vargo brolių žygius, augo laisvė tai Lietuvai—Tai, kuri dabar karžygius mini, kur kovose žuvo...

Jau Lietuva laisva žengia ateities kryptim ne vergė—Jai vainikas galvą dengia ir vaikai ją gyvą sergi...

To gražaus, didaus žengimo jau eilė praėjo metų—ir vergijos, nei žlugimo, nei šėšelio nesimato!

Ją apsaugos liaudis, žmonės, ir išskys ją darbo vaisiai—ir pamirš iš jos malonės pergyventas dienas baisias:

kaip Lietuva buvo karstė—ir užvožta, palaidota... Kaip jau žemę priešai barstė...

Kaip gyvybę atkovota!...

Paminėdami vergiją, sia proga, po daug metų tas žaidas, kurios užgiję, mes parodykim: temato ir pasaulio tautos didžios, ir pasaulio tautos mažos, ir draugingos, ir pavydžios, kad jos viltys jau nemažos!

Arėjus Vitkauskas.

Kaunas.

Indija ir Jos žmonės

Indijos gamta.

Paskutinį laiką taip vadinamais indų laisvės judėjimas arba bandymai nusikrauti anglų valdžią ir iškovoti nepriklausomybę, atkreipė pasaulio dėmesį. Visų kraštų laikraščiai rašė ir teberašo apie šią savotišką šalį, Indiją. O ir skaitytojai gana godžiai gauda apie ją parašytą žodį.

Pirmiausia paduosim ke-liata skaičių apie Indiją.

Ši karšto klimato, pietinėje Azijoje prie Indijos vandenyno krantų gulinti Anglijos valdoma šalis, užima maždaug 1,300,000 kvadratinę mylių plotą; t. y. būtu ji yra apie 50 kartų didesnė už Lietuvą. Ji visa yra paskirstyta į 562 atskiras valstybes, arba provincijas. Kai kurios šios provincijos yra didesnės už Angliją.

Gyventojų Indijoje yra apie 320 milijonų, t. y. 7 kartus daugiau negu pačioje Anglijoje ir kokių 120 kartų daugiau negu Lietuvoje. Gyventojų tankumas viename kvadratinėje kilometre apie 60 žmonių, vadinasi, ten žmonių dukart tirščiau, negu Lietuvoje, nes Lietuvoje gyventojų yra 30 žmonių 1 kilometre.

Anglų apskaičiavimu, daugiau kaip 99 nuosimčiai visų gyventojų yra analfabetai (beraščiai), nes mokančių angliskai kalbėti ir rašyti tėra vos 2½ milijono žmonių, kas nesudaro ir vieno viso gyventojų nuosimčio.

Indijoje yra bent septynetas, taip vadinamų, "didžiųjų religijų." 200 milijonų gyventojų yra tikri indusai, su negirdėtu atkaklumu prisirišę prie savo tikybos ir senovinių papročių. Likusieji 120 milijonų, mahometonai ir kitokie. Visoje Indijoje yra 223 įvairios kalbos arba dialektai.

Susisiekimai Indijoje labai menkas; gelžkelių labai mažai.

Gamta labai graži. Neatmirštama išpuošta o žvėrių ir indų upė Ganga. Vi na vokiečių keliautojas, v. z. reijės visą pasaulį, pasakoja, kad daug jara tekę matyti gražių upių: jis matė Rusijos "upę motiną" Vol-ga, matęs žavingąjį Voki-čių Reimą, pasakiskąjį Nilą, tačiau nei viena jo matytų upių nepalikusi jam tiek nešildomo išpuošio, kaip In-dijos Ganga.

Indų gyvenime yra dvi ventenybės:

Tai šventoji upė Ganga ir jos vakariniame krante stovintis dievų miestas Be-nares. Indai tiki, kad nu-maudymas Gangoje vilyv-uteikiąs aukščiausią laimę ir išganymą. Tūkstančiai metų iš tolimiausių Indijo kampų fanatiško išganymo troškimo vedami plaukė į laukia įvairiai kalbą, viso-kio luomo, amžiaus ir apda-rto žmonės prie šventosios upės į "dievų numylėtąjį" miestą Benares, kad galėtų nors valandėlę pabūti ar-čiau dievų, ir įvairiausiomis spalvomis išbraižę savo kaktose savųjų dievų žen-kus, jie leidžiasi į šventasias bangas, nuplaunamies visus kūno ir sielos purvus.

Vieno anglų mokslininko (Murray) duomenimis, Be-nares mieste esą daugiau kaip 1,000 šventyklų, apie 30,000 dvasininkų (kunigų), kas-met apsilanką 1 milijonas maldininkų.

Štai ką pasakoja važinė-jęs po Indiją vienas vokie-čių žurnalistas (Dr. Max Fischer) apie šventąjį miestą: "Man truksta žodžių at-vaizduoti marga šio miesto reginį su visais jo laiptų laiptais, rumais, šventyklo-mis, su visomis margaspal-vėmis jo miniomis, suside-dančiomis iš įvairiausių as-menų, senų ir jaunų, vyrų ir moterų, didžiųjų ir papras-tyų žmonių, šventųjų ir nu-sidėjėlių. Visi jie maldin-

gai, stailauję, nuizgęžę į dangų, laukę, su maldomis užspindėdama upėn, ge-ai tūlūs ir laivo karnų, pasi-velkė į vandens ir ten atlie-ka savo amžinąs pamal-das, ba tu tu laivo nešvaru-mais nurydamsi visas nuodėmes. Ant kranto, aišk-telėse geležvomis firmomis apstatat, sėdi vienuoliai, maldininkai, susikaupe, už-mirše pasaulį. Kiek toliau, maldininkų grūnei brami-nai cako pamokslus, sukine-jasi elgėtos, fakirai rodo sa-vo gudrybes."

Apskritai, Indų religin-gumas nepaprastas.

Dažnai indai išsitaria: "Ne mes turime tikėjimą, bet tikėjimas mus." Dau-liau kaip 90 nuosimtis vi-o-rdo gyvenimo sudaro tiky-ba ir jos įstatymų pildymas. Tarnavimas dievams ir li-kustas išganymo troškimas praryja visą indo gyvenimą. Dėl to indai ir yra tokia ne-aiminga tauta.

Sis negirdėtas religingū-nas yra svarbiausioji prie-žastis viso šio krašto žmo-nių skurdo ir kančių. Gyve-nimą žemėje indusai laiko tik niekingu akimirksniu, suliginant su atgimimu ir amžinu gyvenimu po mir-les. Šitokių nusistatymų ir religingumo atmosferoje plaukia ir socialinis ir politi-nis ir ekonominis ir, apskri-tai, visas indų gyvenimas. Todėl ir visiškai nenuosta-bu, kad 320 milijonų tauta, gyvenanti tokiose laimingo-se prigimtijos sąlygose, skur-sta, ir, matyti, ilgai dar skurs.

Krikščionybę indusai va-dina sekmadienio religija, nes jiems nesuprantama, kaip galima ne visą gyvenimą pasvęsti dievams ir jų įsakymams.

Indusų religija, arba in-duizmas, nesudaro kokio nors vieno, apibūdinto reli-ginio mokymo, kaip pav. is-lamas. Tai yra mišinys dau-gybės įvairių atskirų kultų

Kandidatės i Modelistes

Šitos trys mergaitės kandidatuoja į modelistes. Pagarsėjęs moteriško grožio specialistas, Earl Carroll, mieruoja jų ko-jas.

(lyg ir tikybą), tarp kurių bendra yra tik pomirtinio gyvenimo dogma (tiesa), dievų miestas Benares ir šventieji Gangos vandenys.

Štai kodėl aukščiausi sakė-me, kad susirinkę prie Gan-gos maldininkai braižo ant savo kaktų savo dievų žen-kus.

Tur but rimčiausia Indi-jos tikyba yra budizmas, to-dėl paduosime čia Budos "10 Dievo įsakymų."

I. Neuzmušk, saugok kiek-vieną gyvybę.

II. Nevok, neplėšk, ne-atimink iš žmonių jų dar-bo vaisių.

III. Buk skaičius kaip mintys taip ir gyvenime.

IV. Nemeluok, reikalui esant maloniai, bet drąsiai sakyk tiesą.

V. Nekalbėk blogo, ir ne-kartok negerų kalbų apie žmones.

VI. Neprisiek.

VII. Negaišink laiko tuš-čioms kalboms, o kalbėk kas reikia, arba tylėk.

VIII. Nebuk godus ir ne-pavydėk, bet džiaugkis sa-vo artimo laime.

IX. Valyk širdį nuo pyk-čio, neturėk prieš nieką ne-apykantos, bet visus my-lėk ir

X. Stengkis pažinti tiesą.

Buda arba Gautamas, bu-vo didelis Indijos žmogus ir jo moksle yra daug išmin-ties.

Ant Gangos kranto yra Mañikernika, t. y. vieta, kur viešai deginami lavonai.

Tai yra vidutinio didumo terasa, prasidedanti kiek toliau nuo Gangos ir prie-nanti iki pat vandens, visa apstatyta šventyklomis ir altoriais, taip, kad kai ku-ris iš jų net jau upės vande-

ny pastatyti. Visa ši aikštė nuklota pelenais ir kaulų liekanomis. Iš didžiulių lau-žų nuolat rūksta dūmai. Gi-minės atneša ant lauko bal-tą ryšulį, ir nuliūdė nueina tolyn, o liepsna praryja mi-nusiojo kūną. Šios šlykščios ceremonijos ir lavono čir-skinimo smarvė dievotam in-dusui yra švenčiausias daly-kas, įžanga į amžinąjį gyve-nimą. Sudeginto lavono kaulai sumetami į Gangą. Mirti Benares'e ir buti sude-gintam Manikamikoje, — kiekvieno tikro induso di-džiausias troškimas ir aukš-čiausia laimė, nes tai jau esą pusė kelio į "amžinąjį gyvenimą."

Iš štai dabar šventasis vanduo.

Tas vanduo, kuriame kas-dien muilinasi ir maudosi dešimtys tūkstančių žmonių, į kurį mėtomi lavonų kaulai ir kitos liekanos, į kurį teka visos šio knibždančio mal-dininkų miesto atmatos,—tas vanduo yra "šventas gė-rimas," kuris kunui sutei-kias sveikatą ir tvirtumą, o sielai—išganymą. Tūkstan-čius mylių pėsčiomis atke-liavęs maldininkas rupestin-gai semia į savo varinį indelį šio skvystimo ir kaip di-džiausią brangenybę nešasi į namo. Ten sugrįžęs, skur-do suvargintas, šypsoi be-galinės laimės šypsena, ga-lėdamas šiuo išganingu van-deniu naviļgyti savo ir savo šeimos lūpas.

Indija yra ryškus pavyz-dys, prie ko žmonės priveda religinis fanatizmas.

Juožas Jasinevičius.

INKVIZICIJA

Parašė N. Gusev. Puiki naudinga knyga, aprašyta katalikų bažnyčios siuntimas ir pradžios reformos. Su daugeliu puikių paveikslų. 215 puslapių. Kaina \$1.00

SIELOS BALSAI

GRAŽIOS EILĖS, DAINOS IR BALADOS.

Knyga papuosta daugeliu spalvotų puikių paveikslų. 223 puslapių dydžio, apie 150 įvairių eilių. JI PALINKSIMS JUSŲ LAISVAS NUO DARBO VALANDAS.

KNYGOJE YRA TRIJŲ RUSIŲ EILĖS:

TAUTISKOS, ŠEIMYNIŠKOS IR DARBININKISKOS TIKRAI GRAŽI IR TURTINGA EILIŲ KNYGA.

KAINA TIK \$1.00. Audimo apdarais \$1.25.

Kiekvienas turėtų papuošti savo knygyną minėta knyga. Kiekvienas nusipirkęs tą knygą pasidžiaug. Pinigus geriausia siųst "Money Orderiu." Popierinius galima siųsti tiesiog papras-tame konverte, bet reikia aiškiai užrašyti savo ir "Keleivio" ad-resą ir nepamirškti prilypt už 3 centus marke.

"KELEIVIS"

636 BROADWAY, SO. BOSTON, MASS.

Kovo 18, 1942.

W. Newton, Mass.

A. J. Jokubaitis.

Įsvežtų Rusijon Lietuvos Žmonių Sarašas.

(žemiau dedame Lietuvos žmonių sąrašą, kurį sudarė Lietuvos Raudonasis Kryžius. Jisai yra paruoštas anglų kalba ir bus įteiktas Amerikos Raudonajam Kryžiui ir kitoms įstaigoms. "Naujienų" Redakcija išvertė anglišką paaiškinimą sąrašo lietuvių kalbon. Po kiekvieno numerio pirmiausia eina pavardė, vardas ir, skliauteliuose (), tėvo vardas, paskui amžius, užsiėmimas ir paskutinė gyvenimo vieta Lietuvoje. Sąrašo pavardės yra sudėtos abėcėlės eile, t. y. pradedant A ir baigiant Z. Visas sąrašas apima daugiau, kaip 12,000 asmenų.)

(Tąsa)

1653. Butėnas, Alfonsas (Feliokso sunus), 26, knygvedys, Kaunas.
1654. Butėnienė - Surblytė, Ona Kazio duktė, 25, tarnaitė, Kaunas.
1655. Butikas, Antanas (Fabiijono sunus), 54, tarnautojas, Mažeikiai.
1656. Butikienė, Katriona (Vosyliaus duktė), 48, šeimininkė, Mažeikiai.
Butikas, Vytautas (Antano sunus), 21.
1658. Butkevičius, Česlovas (Mykolo sunus), gimęs 1918, Vilnius.
1659. Butkevičius, Petras (Antano sunus), 70, ukininkas, Serbentinė, Šiluva.
1660. Butkevičiūtė, Odilė (Petro duktė), 22, mokytoja, Serbentinė.
1661. Butkevičius, Napoleonas (Juozo sunus), 43, darbininkas, Žemaičių Kalvarija.
1662. Butkevičienė, Amelija (Antano duktė), 42.
1663. Butkevičiūtė, Vanda (Napoleono duktė), 14.
1664. Butkevičius, Jonas (su dviem seserim), 34, Alytus.
1665. Butkevičiūtė, Aušra (Jono duktė), 4 metų, Alytus.
1666. Butkevičius, Mikas (Kosto sunus), 49, Vilnius.
1667. Butkevičius, Leonardas (Jono sunus), gimęs 1892, kapitonas, Rumšiškes.
1668. Butkevičius, Pranas (Prano sunus), 20, Vilnius.
1669. Butkevičiūtė, Albina (Jono duktė), gimus 1900, Požižmerių dvaras, Kuršėnai.
1670. Butkus, Benediktas (Jono sunus), 40, mokytojas, Skirmantiškiai, Jurbarkas.
1671. Butkus, Nikodemus (Petro sunus), 32, mokytojas, Bidiniškiai, Utena.
1672. Butkienė, Viktorija (Jono duktė), 27, mokytoja, Bidiniškiai.
1673. Butkus, Saulius (Nikodemono sunus), 2, Bidiniškiai.
1674. Butkus, Bernardas (Kazio sunus), 74, ukininkas, Gerštai, Girkalnis.
1675. Butkuvienė, Ona, 66, ukininkė, Gerštai.
1676. Butkus, Izidorius (Bernardo sunus), 36, ukininkas, Gerštai.
1677. Butkus, Juozas, 34, ukininkas, Gerštai.
1678. Butkus, Antanas (Bernardo sunus), 28, Gerštai.
1679. Butkutė, Janina (Bernardo duktė), 23.
1680. Butkus, Liudas (Prano sunus), 50, kasininkas, Plungė.
1681. Butkienė-Daumantaitė, Jadvyga (Adolfo duktė), 40, tarnautoja, Plungė.
1682. Butkus, Vladas (Liudo sunus), 11, Plungė.
1683. Butkus, Anatolijus (Liudo sunus), 9.
1684. Butkus, Kazys (Antano sunus), 57, ukininkas, Riklikai, Kovarskas.
1684. Butkuvienė, Ona (Prano duktė), 48, Paprudžiai, Vaguva.
1686. Butkutė, Aldona-Ona (Juozo duktė), 17, mokinė.
1687. Butkus, Edvardas (Juozo sunus), 15.
1688. Butkus, Adolfas (Juozo sunus), 14, Paprudžiai.
1689. Butkus, Antanas, 48, darbininkas, Pabradė.
1690. Butkus, Antanas (Antano sunus), 31, Vilnius.
1691. Butrimas, Vladas (Mykolo sunus), 21, darbininkas, Panevėžys.
1692. Butrušaitienė, Magda-

- lena (Prano duktė), 32, darbininkė, Kazlų-Ruda.
1693. Butvėla, Jonas (Vincos sunus), 32, Panevėžys.
1694. Butvinskas, Antanas (Viktoro sunus), gimęs 1907, darbininkas, Šiauliai.
1695. Buzas, Antanas (Mabijono sunus), 41, Pakumris.
1696. Buzas, Stasys (Juozo sunus), 27, Vilnius.
1697. Bužinskas, Kazys (Mato sunus), 40, Tauragė.
1698. Bžeskiš, 55, Radviliškis.
1699. Bžeskiš, 40, šeimininkė.
1700. Bžeskiš, 17, mokinys.
1701. Bžeskiš, Antanas (Antano sunus), 53, ukininkas, Antanava, Radviliškis.
1702. Bžeskiš-Miševičiūtė, Jadvyga, 38, ukininkė.
1703. Bžeskiš, Jonas (Antano sunus), 13.
1704. Bžeskiš, Marijonas (Antano sunus), gimęs 1925.
1705. Bžeskiš, Antanas (Antano sunus), 6 metų.
1706. Bžeskiš, Raimundas (Henriko sunus), 42, mokytojas, Vilnius.
1707. Bžeskiš, Vanda (Balio duktė), 33, mokytoja, gyv. vieta Vilnius.
1708. Bžezinskas, Romualdas, 64, ukininkas, Poliesė.
1709. Bžezinskis, Mundek, 10 metų.
1710. Bžezinskiene, Vladė, 60, ukininkė.
1711. Bžozovskis, Stasys (Gustavo sunus), 73, inžinierius, Vadaktai.
1712. Bžozovskienė, Jadvyga, 62, Casėviai, Jasiūnai.
1713. Bžozovskis, Stasys (Adomo sunus), 65, ukininkas, Casėviai, Jasiūnai.
1714. Bžozovskis, Albertas (Antano sunus), gimęs 1914, vienuolis, Vilnius.
1715. Bžozovskienė, Juzė, 39, šeimininkė, Vilnius.
1716. Bžozovskaitė, Ona (Juozo duktė), 15.
1717. Bžozovskis, Borisas (Juozo sunus), 11.
1718. Bžozovskis, Miroslavas (Juozo sunus), 8.
1719. Bžozovskaitė, Danutė, 6 mėnesių.
1720. Buinauskas, Antanas (Karolio sunus), 29, ukininkas, Carnobylė, Trakai.
1721. Bžozovskis, Mykolas, 50, ukininkas, Geselichė.
1722. Bžozovskienė, Jadvyga, 50, ukininkė.
1723. Bžozovskaitė, Marija, 18, Trakai.
1724. Bičkovas, Jonas (Jono sunus), gimęs 1920, Kaunas.
1725. Balčiūnaitė, Viktorija, 38, ukininkė, Salamiestis.
1726. Bičkoviene, Jadvyga (Aleksandro duktė), gimus 1924, tarnautoja.
1727. Baltiejus, Adomas, 39, advokatas, Židikai.
1728. Baltiejienė, Ona (Adomo duktė), 37.
1729. Bernotas, Kazys, gimęs 1899, dailidė, Druskininkai.
1730. Biškauskaitė, Anastazija (Jono duktė), 18, mokinė, Papartėliai, Zaslai.
1731. Bernotas, Adomas, 23, kareivis, Kladiniai, Utena.
1732. Cimbalaitienė, Stasė (Andriaus duktė), 24, šeimininkė, Viksnabraščiai, Musninkai.
1733. Cimbalaitis, Algimantas (Juozo sunus), 5.
1734. Cinauskas, Voldemaras, 38, ukininkas, Amuoniai.
1735. Cinauskas, Vytautas (Voldemaro sunus), 11.
1736. Cinauskaitė, Galia (Voldemaro duktė), 7.

Karo Korespondentų Gyvenimas

Neseniai yra karo korespondentų gyvenimas, slėpti vaizdai yra parodyti 3 Amerikos laikraščių korespondentai Afrikos fronte. Jie čia vėdina savo palapines išvilkę jas iš požemio.

1737. Cinauskas, (Voldemaro sunus), 5.
1738. Cinauskas, Rimgaudas (Voldemaro sunus), 3.
1739. Ciraška, Petras, 72, ukininkas, Jasaučiai, Varėna.
1740. Cironkienė, Emilija, 70, ukininkė, Jasaučiai, Rudnia.
1741. Cirtautas, Kazys, 34, knygvedys, Kaunas.
1742. Cismas, Adomas (Adomo sunus), gimęs 1915, Vilnius.
1743. Civinskaitė, Anelė (Jono duktė), 36, šeimininkė, Rimavičiai, Gižai.
1744. Civinskis, Vladas (Jono sunus), 33, Rimavičiai.
1745. Cink, Boleslovas (Stasio sunus), gimęs 1903, Bernatiskiai, Turmantas.
1746. Cink, Natalija, ukininkė, gimusi 1906.
1747. Cink, Tomas (Boleslovo sunus), 6 metų.
1748. Cink, Vanda (Boleslovo duktė), 4 metų.
1749. Cydaravičius, Julius (Bernardo sunus), gimęs 1908, vežikas, Vilnius.
1750. Cviatkovas, Vosylius (Timotiejiaus sunus), 60, ukininkas, Jurgeliškiai, Melagėnai.
1751. Cienienė, Stasė (Jurgio duktė), 1, Vilnius.
1752. Cebilenė, Katarina (Jeronomo duktė), 35, mokytoja, Obeliai, Rokiskis.
1753. Cecevičius, Austacha, 38, Videniškė, Utena.
1754. Cecevičienė, Liucija (Juozo duktė), 34, šeimininkė, Videniškės.
1755. Cecevičiūtė, Romutė (Austacho duktė), 10.
1756. Cecevičiūtė, Irena Austacho duktė, 15, mokinė.
1757. Ceduka, Jurgis (Karolio sunus), 28, policininkas, Kaimeliai, Lazdijai.
1758. Cibavičius, Kostas, 57, darbininkas, Vilnius.
1759. Cibavičienė, Katarina, 46, šeimininkė, Vilnius.
1760. Cibavičiūtė, Marija (Kosto duktė), 21, šeimininkė.
1761. Cibulskas, Adomas (Martyno sunus), gimęs 1900, ukininkas, Švenčionėliai.
1762. Cibulskas, Jonas (Igno sunus), 37, policininkas, Cibulnė, Zarasai.
1763. Cienas, Jonas, tarnautojas, Vilnius.
1764. Cickevičius, Aptanas (Adomo sunus), gimęs 1905, Talokiai, Miroslavas.
1765. Cickevičienė, Marija (Motiejiaus duktė), gimus 1910, ukininkė.
1766. Cickevičiūtė, Genovaitė (Antano duktė), 11 metų.
1767. Cickevičiūtė, Ona (Antano duktė), 8.
1768. Cickevičiūtė, Aldona (Antano duktė), 6 metų.
1769. Cickevičius, Antanas (Antano sunus), 4.
1770. Cieplekienė-Mikulskytė, Vanda (Jono duktė), 30, ukininkė, Elzbieta, Vilnius.
1771. Cieplekas, Henrikas, 3.
1772. Cigonaitis, Kazys, 38, tarnautojas, Kaunas.
1773. Ciliakas, Gleb, 28, kareivis, Vilnius.
1774. Ciliakienė, Natalija (Vladimiro duktė), 22, studentė, Vilnius.
1775. Cimbalaitis, Juozas tano duktė, 70, ukininkė, gyv. vieta Robiliai.
1776. Čeladėnas, Petras (Stasio sunus), gydytojas, Vilnius.
1777. Čalponskis, Lešekas, 27, advokatas, Ukmergė.
1778. Čapkauskas, Matas, darbininkas, Kaunas.
1779. Čaplikas, Jonas (Motiejiaus sunus), 33, Kėdainiai.
1780. Čaplikas, Viktoras, 40, majoras, Panevėžys.
1781. Čaplikienė, Ona (Mato duktė), 38, Panevėžys.
1782. Čaplikas, Algimantas, 5 metų.
1783. Čaplikas, Rimgaudas, 5 metų.
1784. Čaplikas, Vaclovas (Antano sunus), 30, Rajunai, Pasvalys.
1785. Čaplinkienė, Vera (Antano duktė), 27, Rajunai.
1786. Čaplinkas, Algirdas (Vaclovo sunus), 5 metų.
1787. Čaplinkaitė, Vida (Vaclovo duktė), 3 metų.
1788. Čaplinkas, Romanas (Vaclovo sunus), 2 metų.
1789. Čaplinkas, Tadas (Adomo sunus), 46, ukininkas, Rudamina.
1790. Čapskaitė, Aleksandra, 40, šeimininkė, Kaunas.
1791. Čapskis, Viktoras (Adomo sunus), 67, ukininkas, Muležai, Kamajai.
1792. Čapskienė, Emilija, 40, ukininkė.
1793. Čapskis, Augustinas (Viktoro sunus), 20, Muležai, Kamajai.
1794. Čapskytė, Jadvyga (Viktoro duktė), 15.
1795. Čapskis, Valentinas (Viktoro sunus), 12.
1796. Čarkauskas, Gasparas, 35, inžinierius, Paventis, cukraus fabrikas.
1797. Čarneckis, Voldemaras (Antano sunus), gimęs 1893, buvęs ministeris, Kaunas.
1798. Čarneckienė, Elenora, 41, šeimininkė, Kaunas.
1799. Čarneckis, Algirdas (Voldemaro sunus), 17.
1800. Čarneckis, Vytautas (Voldemaro sunus), 16.
1801. Čarneckaitė, Liucija-Marija (Voldemaro duktė), 14, Kaunas.
1802. Čarneckis, Povilas (Voldemaro sunus), 7, Kaunas.
1803. Čarneckis, Petras (Voldemaro sunus), 7, Kaunas.
1804. Čarneckienė, Kazė (Kazio duktė), 33, mokytoja, Kuktiškiai, Utena.
1805. Čarneckis, Zbignievas (Valerijono sunus), 21, darbininkas, Kaunas.
1806. Čarneckis, Bronius, 27, karininkas, Vilnius.
1807. Čarnovskis, Viktoras (Maksimilijono sunus), 52, ukininkas, Vilnius.
1808. Čėčergis, Vladas (Adomo sunus), ukininkas, Skiemonys, Utena.
1809. Čėčergienė, Eleonora, 45, ukininkė, Skiemonys.
1810. Čėčergis, Vladas (Vlado sunus), 14.
1811. Čėčys, Vincas (Valerijono sunus), 80, ukininkas, Robiliai, Panemunėlis.
1812. Čėčienė, Veronika (An-

Žinios iš Nacių Okupuotos Lietuvos

(Gautos požemio keliais.)

ŠVEICARŲ LAIKRAŠČIAI APIE LIETUVĄ

Ženevos dienraštis "Tribune de Geneve" paminėjo Ciuiricho laikraščio "Neue Zürcher Zeitung" paskelbtą straipsnį apie Lietuvos žemės ukių padėtį. Dienraštis sako:

"Neue Zürcher Zeitung" paskelbė idomų straipsnį apie dabartinę Lietuvos ekonominę padėtį.

"Prieš kelis mėnesius vokiečių komisaras liėnė likviduoti Lietuvos Prekybos ir Pramonės Rumams, kurių vietoje su didelėmis išlaidomis buvo įsteigtas 'Ukio Susivienijimas'. Dabar vėl jo vietoje steigiami 'Ukio Rumai', kurie reiškia verslo 'savivaldą'. Likviduojamojo 'Ukio Susivienijimo' vedėjais buvo paskirti vokiečių generalinio komisariato valdininkai."

ŽIEŽMARIUOSE MIRĖ 120 METŲ MOTERIS.

Žiežmariuose mirė 120 metų amžiaus moteris, pavardė Bankauskienė. Viena jos anukė jau turinti 90 metų amžiaus. Velionė pergyveno 5 kartas. Iki pat amžiaus galo velionė gerai matė ir girdėjo, taip pat dvasiniai ji nebuvo susenusi.

ISVEŽTA DAR 700 DARBININKŲ.

Pasak "Kauener Zeitung", iš Kauno išvažiuos nauja Lietuvos darbininkų partija (700 žmonių), vykstanti darbams į Dresdeną, Saksonijoje. Darbininkai buvo surinkti visoje Lietuvoje.

RUSAS NUŽUDĖ UKININKĄ OŠKĮ.

Uošurių kaime, Šiaulių apylinkė, pas ukininką Oškį dirbo karo belaisvis rusas. Stugincijęs su šeimininku, rusas metė į jį granatą, kuri sprogdama užmušė patį rusą ir ukininko uošvį. Šeimininkas Oškis buvo sunkiai sužeistas ir mirė ligoninėje.

SUŽEISTAS ARKIVYSKUPAS REINYS JAU PASVEIKO.

Gauta žinių, kad arkivyskupas M. Reins per Vilniaus bombardavimą iš bolševikinių lėktuvų sužeistas nesunkiai. Išbuvęs ligoninėje dvi savaites, arkivyskupas jau pasveiko ir dabar gyvena Vilniuje.

Kauno ligoninėje mirė Kasiadorių vyskupas Kuktas. Kun. M. Krupavičius dabar gyvena Suvalkų Kalvarijoje, Mariampolės apskrityje.

SURASO JAVUS IR GYVULIUS.

Okupantu leidžiamas "Kauener Zeitung" praneša, kad nuo birželio mėnesio Lietuvoje įvestos kortelės, į kurias ukininkai turi įrašyti visus savo gyvulius ir javus.

LIETUVAITES MOKINA VOKISKAL.

Kulautuvoje rengiami trijų mėnesių kursai lietuvaiteis, kurios nori mokytis vokiečių kalbos ir stenografijos. Kursai surengti "ryšium su reikalingumu turėti didesnę skaičių žmonių, kurie mokėtų vokiečių kalbą."

APIE POETO BINKIO LAIDOTUVES.

Apie poeto Kazio Binkio mirtį "Kauener Zeitung" pranešė, kad "tolį už Lietuvos ribų žinomas lietuvių poetas ir dramaturgas mirė šiomis dienomis." Velionis buvęs balandžio 29 d. palaidotas Kauno kapinėse "lietuvių tautos lėšomis." Į kapines karštą palydėję draugai, daug kauniečių ir įstaugų atstovai. Toliau laikraštis pateikia Kazio Binkio biografiją ir supažindina skaitytojus su poeto kuryba. K. Binkis yra gimęs Biržų apskrityje 1893 metais.

VILNIUJE 15.000 MOTE-RIŲ NETURI VYRŲ.

Vilniuje šiomis dienomis priskaityta 15,000 daugiau moterų negu vyrų.

Pekla

BROSIURA SU PEKLOS ZEMELAPIU IR KITAIS PAVEIKSLAIS.

Parašė A. M. METELIONIS.

Kunigai gąsdina tamsuolius amžina peklos ugnimi ir už pinigų apsiima kiekvieną išgelbėt nuo amžinų kančių pragaro liepsnose. Bet šios knygos autorius parodo, kad visa tai yra melas ir apgavystė, nes peklos visai nėra. Jisai parodo, kad toji vietoj, kur Biblija sako buvus kitąsyk pekla, dabar koputai auga. Ir pridėtas "peklos" žemėlapis tatau patvirtina.

Kaina 25 centai.

Knyga gaunama "Keleivio" Knygyne.

Adresas: "KELEIVIS" 636 BROADWAY, SO. BOSTON, MASS.

Taipgi ir pas A. M. METELIONĮ 7747 Navy Avenue, Detroit, Mich.

AR ROMOS Popiezius yra Kristaus Vietininkas?

PARAŠE KUN. VALADKA

SKYRIUS I. Aiškinama laikai ir aplinkybės kada į Pasaulį atėjo Kristus. Pagoniška tų laikų vienybė. Pirmieji Kristaus žodžiai nusikraustoms misionams.

SKYRIUS II. (1) Jeruzalės bažnyčia. (2) Antiochijos bažnyčia. (3) Bažnyčia Mažosios Azijos. (4) Romiškoji bažnyčia.

SKYRIUS III. Ar Jėzus Kristus buvo Romos Katalikas?

SKYRIUS IV. Kaip profesorius Pr. Bučys, Kauno Kunigų Seminarijoje dėstydamas fundamentalinę teologiją, aiškino kokių esamą valstybę administracijos formų. Aiškinamas tas formos, jis pridavė didelę reikšmę monarhijoms, bet tik su tokiomis formomis, kaip šiandien yra romiškoje bažnyčioje.

SKYRIUS V. Popiežių vardai iš devinto šimtmečio ir jų darbai. SKYRIUS VI. Kryžiaus Karai ir popiežius Urbanas II. Inkvizicija ir popiežių praktikalas.

SKYRIUS VII. Romos bažnyčios nuopelnai Francuzijai 1896 m. Filipinų revoliucija ir prieštastys, kurios tą revoliuciją išaukė. Romos bažnyčia Ispanijoje ir Meksikoje.

SKYRIUS VIII. Šiandieninis supratimas tikėtojų lietuvių apie kitas bažnyčias. Reformatorių pradžia, jų pasiūlyimai ir pareiškimai plačiai žmonių kokių reformų jie reikalauja Dievo bažnyčioje. Kaip popiežius Leonas X pardavinėjo indulgencijas.

KIEKVIENAM ROMOS KATALIKUI reikėtų perskaityti tą knygą, nes joje ras daug reikalingų dalykų ir geriausias galės susipažinti su visa katalikiškos bažnyčios praeitimi.

KIEKVIENAM LIETUVIUI, kuris turi vienokį ar kitokį supratimą apie tikėjimą arba tikėjimą skaito kaip žaislą ir tamšimais plačios visuomenės; ypatingai reikėtų tą veikalą perskaityti. Taip aiškina savo knygoje kun. M. Valadka.

Knyga apie 230 puslapių, didelio formato; apauda aiški. Audimo viršelis, gražiai sidabriškas raištas įspūdingas knygos vardas, KAINA \$2.00.

Tvrtais popieros viršeliais, kaina \$1.25.

Galima gaut pas autorį, sekanciu adresu:

REV. M. VALADKA, R. D. 2, DALTON, PA.

Taipgi galima gaut tą knygą nuorodyta kaina ir

"KELEIVIO" KNYGYNE

636 BROADWAY, SO. BOSTON, MASS.

